

המניין לקריאת מגילה בדבור

א/א אגב

(De) אגב

(א) אגב אגב אגב (אגב)

(א) אגב אגב (אגב)

(א) אגב אגב (אגב)

(א) אגב אגב אגב (אגב)

(א) אגב אגב אגב (אגב)

(א) אגב אגב אגב אגב (אגב)

ב (ז) מבטלים ח"ח וכו'. ר"ל אף דח"ח שקול כנגד כל המלות ואפילו יהיה ח"ח (ח) של חצורה גדולה (ט) של ק' אנשים שלומדים באוזה בית אפ"ה צריך לבעול ולילך לקרותה בלבוש משום כבוד עם הדרת מלך. וכחב הח"א מ"מ מי שמחפלה כל השנה (י) בקביעות במונין המיוחד לו להחפלה שם א"ש לילך לביהכ"נ:

אגב אגב אגב

תרפז חיוב קריאת המגילה. וכו' ב' סעיפים:

א (א) חייב אדם (א) לקרות המגילה בלילה (ב) ולחזור ולשנותה ביום יושל לילה זמנה (ה) (ג) כל הלילה ושל יום זמנה כל היום (ד) מהנץ החמה (ה) עד סוף היום ואם קראה משעלה עמוד השחר (ו) יצא: ב (ז) מבטלים תלמוד (ב) תורה לשמוע מקרא (ג) מגילה קל וחומר לשאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא מגילה ואין לך דבר שנדחה מקרא מגילה מפניו

(א) אגב אגב אגב (אגב)

(ח) דבית רבי ג"כ היו מטעלין מלימודם אף שאזלו היה טדאי ישיבה גדולה וילף במרא ק"ו מעטדה שהיו מטעלין הבהנים מעטדמן אף שהיה אגלס ג"כ יומר מעשרה דשגשה עשר כהנים וזכין טו והיו מטעלין מעטדמן ומאחרין אוחה כדי לשמוע מקודם מקרא מגילה וכ"ש ח"ח דקילא מעטדה [ואיחא בגמרא דוקא ח"ח דחיד אגל ח"ח דרפס חמירא מעטדה. ומ"מ אין נ"מ דכל זה לענין מקרא מגילה דח"ח דרפס לא מיקרי אג"כ ח"ח של כל ישראל כעין אותה של יהושע בן נון כן מוכח מרש"י ור"ן וכן מלמד המאזרי וכן העמיק הכ"ח ודרושה. ועוד טעמים עיין בלח"מ ובמ"א ולכן לא העמקתי אודות זה]: (ט) מ"א בסוף סי' תר"ג בשם הר"ן והיינו דבית רבי הג"ל: (י) ולענין כוננו דמקום שהוא רגיל להחפלה הוא ג"כ ביהמ"ד אלא שמייעוט אנשים מחפלים שם ואשמועינן דאינו מחוייב לילך לביהכ"נ גדולה דאטו כל בני כנסיות קטנות שיש בעיר מחוייבים כולם לילך לביהכ"נ הגדולה אגל אס בעה"כ יש לו מנין נכחו אף שהמנין שלו הוא בקביעות מסתברא דצריך לילך לביהכ"נ שנעיר משום פרסומי ניסא:

אגב אגב אגב

א (א) ונשים. ואף דהקריאה היא דבר שהזמן גרמא מ"מ חייבות (א) שאף הן היו באותו הגם דמתחלה היתה הגזירה גם עליהם כדכתיב בקרא. ולכן צריך האיש לקרותה (ב) נכחו לפני הבחילות והמשתרות ונקלח מקומות נוהגין שהם הולכות לביהכ"נ לעזרת נשים לשמוע הקריאה (ג) אכן נ"ע אף יוצאין שם נשים דא"א לשמוע שם כדן:

אגב אגב אגב

אגב אגב אגב

ובפמ"ג (א"א סק"ה) כתב דאיכא נפק"מ בין דין פרסומי ניסא לדין כבוד עם, דלפרסומי ניסא חייב גם לטרוח לאסוף עשרה כדמבואר בלשון המחבר 'צריך לחזור אחר עשרה כו', וכן מבואר בגמ' (מגילה ה. ובפירוש"י שם ד"ה ויהו) דמשום פרסומי ניסא חייב לחזור אחר עשרה ולקבצם. משא"כ דין כבוד עם אע"ג דמבטלין ח"ח כשבילה, הא אין חייב לטרוח בעבודה, שלכן יחיד שלא שמעה בציבור, כיון שכבר נתקיים דין פרסומי ניסא, ולא נותר לו אלא דין כבוד עם, אין צריך כלל לטרוח עכת"ד, והובא במ"ב (שם סק"ה; סק"ד) והנה, בשאר מצות לא מצינו שמבטלין ח"ח כשביל מעלת כבוד עם, וצ"ל דדוקא במקרא מגילה הוי מעלת כבוד עם מעלה מיוחדת דסו"ס בזה ניתוסף הפרסומי ניסא, וכ"ה משמעות הלבוש (סי' תרפ"ט סעי' ב) דבמעלת ברוך עם מחקיים יותר פרסומי ניסא, ע"ש.

ה קריאת המגילה אע"פ שיוצאין בה ביחודות כמ"ש בסוף סימן תר"צ (סי', מ"מ עיקר מצותה היא בציבור וברוב עם הדרת מלך ואיכא פרסומי ניסא, וכל מה שהציבור יותר גדול יש יותר פרסומי ניסא, ולזה אמרו חו"ל [ג] כהנים בעבודתם ולוים כדוכנס וישראל כמעמדם כולן מבטלין עבודתן וכאין לשמוע מקרא מגילה בציבור. וכן מבטלין תלמוד תורה ובאים לשמוע מקרא מגילה בציבור